

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.261 van 20 juni 2002
in de zaak A. 106.761/VII-24.032.**

In zake : 1. Gerard BUFFEL,
2. de gemeente ZEDELGEM,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten I. LARMUSEAU, P. DE SMET en B. ROELANDTS,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van
WEST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

de b.v.b.a. LAMPE FINISHING,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Gerard BUFFEL en de gemeente ZEDELGEM op 2 juli 2002 hebben ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 19 april 2001 houdende inwilliging van het beroep ingediend door de b.v.b.a. LAMPE FINISHING tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 28 november 2000 voor een inrichting gelegen te Zedelgem, Nijverheidsstraat 15,

- “waarbij de vergunning verleend wordt voor het uitbreiden van een textielveredelingsbedrijf voor een termijn van 1 jaar op proef
- waarbij de vergunning geweigerd wordt voor de uitbreiding van de werkuren tot een volcontinu bedrijf
- waarbij bijzondere voorwaarden worden opgelegd”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 18 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 mei 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. LARMUSEAU, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van industrieel ingenieur B. BOUCKAERT, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat J. GOETHALS die, loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat met een verzoekschrift van 24 juli 2001 de b.v.b.a. LAMPE FINISHING, als begunstigde van het bestreden besluit vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat dit verzoek kan worden ingewilligd;

2. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

2.1. De tussenkomende partij baat sedert 1993 een textielveredelingsbedrijf uit, gelegen te 8210 Zedelgem aan de Nijverheidsstraat 15.

Zij beschikt hiervoor over een milieuvergunning voor een hinderlijke inrichting van tweede klasse, gegeven met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 1 februari 1994 voor de exploitatie van een textielveredelingsbedrijf, omvattende een inrichting voor het thermisch behandelen van voorwerpen met bedekkingsmiddelen met inwendig volume van de ovens van 100 m³, een compressor van 7,4 kW, 2.000 liter benzine, het mechanisch behandelen van textiel met een totaal vermogen aan toestellen van 76,30 kW, het chemisch behandelen van textiel met een totaal vermogen aan

toestellen van 143,22 kW, de opslag van 15 ton textiel(waren), een verbrandingsinrichting met een warmtevermogen van 1.856 kW, het lozen van niet-normaal huisafvalwater in de openbare riolen, het lozen van normaal huisafvalwater in de openbare riolen. Deze vergunning is gegeven voor een termijn van twintig jaar om te eindigen op 1 februari 2014.

De inrichting is gelegen in een industriegebied volgens de bepalingen van het gewestplan Diksmuide-Torhout, vastgesteld bij koninklijk besluit van 5 februari 1979.

Daarenboven ligt de inrichting in een "nijverheidszone" volgens de bepalingen van het B.P.A. "Sint-Elooi II" goedgekeurd bij ministerieel besluit van 9 juni 1992.

2.2. Op 21 augustus 2000 vraagt de tussenkomende partij een milieuvergunning aan om haar inrichting te wijzigen door verplaatsing binnen de vergunde inrichting of aanwending van een andere fabricagemethode en uit te breiden door het vergroten in capaciteit of drijfkracht. Zij wenst de exploitatie ook uit te breiden met nacht- en weekenduren tot een volcontinubedrijf.

In concreto wordt de uitbreiding gevraagd van de lozing van huishoudafvalwater tot 1,5 m³ per dag en 500m³ per jaar, de uitbreiding van de opslag met 300 liter aceton en met een reeks andere chemische stoffen, de uitbreiding met een verpakkingsmachine van 18 kW, met een snijmachine van 50 kW, met een laboratorium voor kwaliteitsonderzoek en met textielopslag van 250 ton.

Gedurende het openbaar onderzoek wordt door eerste verzoeker schriftelijk bezwaar ingediend.

Het in eerste aanleg gegeven advies van de Vlaamse Milieumaatschappij is gunstig.

Met een besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zedelgem van 28 november 2000 wordt de gevraagde vergunning op proef gegeven voor een termijn van één jaar tot 28 februari 2001, doch geweigerd voor de uitbreiding van de werkuren tot een volcontinubedrijf.

2.3. Met een ter post aangetekend schrijven van 3 januari 2001 tekent de tussenkomende partij administratief beroep aan tegen voormeld collegebesluit en vraagt zij de vergunning volledig toe te kennen voor een termijn tot 1 februari 2014.

Gedurende de beroepsprocedure worden de volgende adviezen gegeven:

- het bestuur milieuvergunningen op 9 februari 2001: bevestiging van het bestreden besluit, doch weigering van de opslag van 300 kg aceton en van bijkomende lozing van bedrijfsafvalwater. Overleg met de brandweer en uitvoering van het advies en eventuele brandbeveiligingsmaatregelen moeten worden opgelegd;
- de provinciale milieuvergunningscommissie op 16 maart 2001: gedeeltelijk gunstig voor het beroep, nl. afgifte van de vergunning voor de uitbreiding van het bedrijf met inbegrip van de uitbreiding der werkuren tot een volcontinubedrijf gedurende een termijn tot 1 februari 2014. Ongunstig voor de opslag van 300 kg aceton en de uitbreiding van de lozing van bedrijfsafvalwater.
Blijkens het bestreden besluit heeft de tussenkomen de partij aan de provinciale milieuvergunningscommissie het brandweerverslag, dat gunstig is, overhandigd.
- de afdeling ROHM heeft geen advies gegeven, zodat dit stilzwijgend gunstig wordt geacht te zijn.

2.4. Met het thans bestreden deputatiebesluit van 19 april 2001 wordt de vergunning voor de uitbreiding van de kwestieuze inrichting gegeven, met inbegrip van de uitbreiding van de werkuren tot een volcontinubedrijf en dit gedurende een termijn tot 1 februari 2014. De opslag van 300 kg. aceton en de uitbreiding met 4 m³/dag en 1.200 m³/jaar lozing van bedrijfsafvalwater worden echter geweigerd;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift in essentie volgend betoog houden :

A. In hoofde van eerste verzoeker

A. 1. Ernstig nadeel :

Eerste verzoeker is eigenaar van en betreft een woning aan de Nijverheidsstraat 3 te Zedelgem. Sedert het (onvergunde) begin van de exploitatie in november 1993 lijdt hij een onhoudbare geur- en geluidshinder.

Het gebouw waar de inrichting wordt uitgebaat, is oorspronkelijk een opslagloods en geen productiehal, met alle gevolgen vandien qua isolatie, geluids- en geuremissie en risicobeheersing. Het is niet gecompartmenteerd en het ligt geprangd tussen woningbouw. Behalve de eigen toegangsweg, is er geen brandgang of vluchtweg, hetgeen ook blijkt uit het advies van de afdeling milieuvergunningen.

De aanhoudende geluidshinder sedert november 1993 heeft de gezondheid van eerste verzoeker ondermijnd, zoals blijkt uit zijn brief van 20 januari 2000 aan de milieu-inspectie.

Uit de akoestische onderzoeken, uitgevoerd op verzoek van de tussenkomende partij in juli en december 2000, blijkt dat er aan de achtergevel van eerste verzoeker een overschrijding is met 2 dB(A) en dat er bij volcontinu-arbeid (zoals thans vergund) een overschrijding met 4 tot 7 dB(A) zal zijn. Het is niet zeker dat de geluidsproblematiek op afdoende wijze zal/kan worden opgelost, nu de hal op 20 meter van de woning van eerste verzoeker ligt en constructief niet op een activiteit als textielveredeling is voorzien.

Dit heeft een nefaste invloed op het leefklimaat van eerste verzoeker. Bovendien zijn belangrijke gevaren en risico's aan de exploitatie verbonden en wordt met het bestreden besluit geen sluitende garantie qua brandveiligheid gegeven.

Gezien de hinder en brandonveiligheid die al bestond voor de uitbreiding en het volcontinu werken van het bedrijf, veroorzaakt de uitvoering van het bestreden besluit zeker een ernstig nadeel.

A. 2. Moeilijk te herstellen nadeel:

Er wordt vergunning gegeven zonder proeftermijn voor de uitbreiding van een inrichting die op zichzelf al milieuhinder voor de omwonenden veroorzaakt.

Tegen die hinder zal eerste verzoeker enkel een procedure kunnen voeren bij de burgerlijke rechter om geldelijke compensatie te bekomen, doch geen rechtstreekse maatregelen kunnen vorderen tot beëindiging van de hinder.

Een procedure tot wijziging van de vergunningsvoorwaarden overeenkomstig artikel 45 van Vlarem 1 biedt allicht geen oplossing omdat de bestendige deputatie met het bestreden besluit geen vergunning op proef heeft nodig geacht, twee bijzondere vergunningsvoorwaarden heeft laten vallen én uitbreiding van de werkuren heeft toegestaan.

Eerste verzoeker is door de aanhoudende geluidshinder zwaar ziek geworden en ziet zijn wooncomfort en het residentiële karakter van zijn woonomgeving aangetast door de onrechtmatige uitbreiding van het bedrijf én van de aan het bedrijf inherente hinder.

Het nadeel is dus ook moeilijk herstelbaar.

B. In hoofde van de tweede verzoekende partij

B. 1. Het nadeel is ernstig :

De inrichting ligt op 20 meter van een woonwijk en in de onmiddellijke omgeving van verschillende scholen.

De tweede verzoekende partij is verantwoordelijk voor het algemeen belang van de gemeente, het welzijn van de bevolking en voor de goede werking van haar diensten, zodat zij er belang bij heeft bijkomende hinder en risico's voor zware ongevallen te voorkomen.

Het nadeel is voldoende ernstig, gezien de aard van de exploitatie en van de hinder, de risico's voor zware ongevallen, de "kwetsbaarheid van de locatie" en de onmiddellijke nabijheid van het dicht bevolkte woongebied dat in het BPA "Sint Elooi II" expliciet wordt beschermd tegen milieuhinder en gevaar.

B. 2. Het nadeel is moeilijk te herstellen :

Zonder schorsing zullen voornoemde hinder en risico's in de periode tot uitspraak over het annulatieberoep een voldongen feit zijn, dat achteraf na eventuele vernietiging van de vergunning niet meer te herstellen of te compenseren zal zijn;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie het volgende antwoordt :

A. In hoofde van eerste verzoeker

Het betreft een gepensioneerd onderwijzer die als enige blijft klagen terwijl mensen die dichterbij de inrichting wonen niet klagen.

De inrichting situeert zich in industriegebied en industrie hoort daar thuis. De andere bewoners zien in dat de exploitant de voorschriften van het BPA naleeft. Wie in de Nijverheidsstraat gaat wonen, kan geen residentiële woonwijk verwachten, daar er al tientallen jaren exploitatie is.

Eerste verzoeker wil blijkbaar geen exploitatie in het betrokken gebouw, doch er loopt hoe dan ook een basisvergunning tot 2014. Eerste verzoeker toont geen concreet nadeel aan uit de huidige beperkte uitbreiding.

Hij verwacht ook vergunningverlening met toezicht. Bij het onderzoek van de aanvraag is gebleken dat de uitbreiding op een veilige (zie brandweerverslag) en verantwoorde (zie geluidsstudie en beoordeling afdeling milieuvergunningen) wijze kan worden doorgevoerd. Als er zich onregelmatigheden voordoen, kan de tweede verzoekende partij zulks gemakkelijk laten vaststellen.

B. In hoofde van de tweede verzoekende partij

De mogelijke risico's en gevaren voor inwoners van de gemeente vormen geen nadeel voor de gemeente als dusdanig. Er is al geoordeeld dat dergelijke schade de gemeente niet verhindert haar taken verder uit te voeren.

In Zedelgem zijn veel hinderlijke inrichtingen doch het is vreemd waarom precies dit bedrijf wordt gevisieerd. Er blijkt geen concreet nadeel uit het verzoekschrift tot schorsing.

Het betreft trouwens een bedrijf dat in 1994 door de gemeente zelf werd vergund. De argumenten inzake BPA, brandveiligheid, emissies en geluid betroffen toen het bedrijf als geheel en toch heeft de gemeente een vergunning voor twintig jaar gegeven! Nu gaat het slechts om een beperkte uitbreiding en uitbreiding van de werkuren, met een gunstig brandweerverslag en een uitgebreid akoestisch onderzoek. Gezien de adviezen van de afdeling milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningscommissie is de beslissing niet lichtzinnig genomen maar perfect te verantwoorden.

Het BPA dateert van 1992 en amper twee jaar later geeft de gemeente een vergunning voor het bedrijf. De gemeente kan dus nu niet suggereren dat het bedrijf de ruimtelijke ordening in de omgeving zou verstoren! Ook in 1994 lagen er al scholen en een kerk in de omgeving.

Het voorwerp van het thans bestreden besluit heeft geen enkele ruimtelijke implementatie.

3.3. Overwegende dat de tussenkommende partij in haar verzoekschrift tot tussenkomst in essentie als volgt reageert :

A. In hoofde van eerste verzoeker

Eerste verzoeker verwijst naar onhoudbare geur- en geluidshinder die al sedert november 1993 zou plaatsvinden. Hij meent ook dat het gebouw niet geschikt zou zijn voor de uitbating van de inrichting.

In casu is er geen geur-of milieuhinder. De gemeentelijke milieu-ambtenaar heeft vastgesteld dat er geen geurhinder buiten het bedrijf is en uit het onderzoek van 2000 blijkt dat er geen geluidshinder is. Evenmin blijkt er brandgevaar of een ander risico te zijn. De vordering mist feitelijke grondslag.

Indien de aangehaalde feiten juist zouden zijn, dan worden zij niet veroorzaakt door het thans bestreden besluit. De basisvergunning dateert van 1994 en er wordt niet aangetoond dat de thans vergunde verandering een (ernstig) nadeel zou veroorzaken. Het voorgehouden moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou dan aan de beslissing uit 1994 te wijten zijn!

Met de uitbreiding tot een volcontinu bedrijf werken er vijf ploegen van elk slechts zes personen. Dat verkeer kan geen onoverkomelijke hinder veroorzaken... De aan- en afvoer van goederen gebeurt enkel in de voordien al bestaande werkuren, zodat geen bijkomende hinder ontstaat.

De beweerde nadelen zijn zeer vaag. Geluidshinder wordt niet aannemelijk gemaakt evenmin als het feit dat eerste verzoeker door de uitbating van de inrichting ernstig ziek zou zijn geworden.

B. In hoofde van de tweede verzoekende partij

De tweede verzoekende partij heeft een basisvergunning gegeven die loopt tot 2014 en nadien een proefvergunning voor de verandering van de inrichting.

Qua voorwerp ligt het enige (erg relatieve) verschil in de uitbreiding tot een volcontinubedrijf. Dit brengt slechts minimale bijkomende hinder met zich mee. Het valt niet in te zien waarom de tweede verzoekende partij de schorsing van de vergunning wenst, waarna haar eigen vergunning opnieuw in werking zou treden...

De tweede verzoekende partij toont ook geen persoonlijk belang aan. De risico's en gevaren voor de buurtbewoners vormen geen persoonlijk nadeel voor de gemeente, omdat deze hoe dan ook o.m. de bescherming van de veiligheid van haar bewoners tot taak heeft.

Het enige "nadeel" is dat zes arbeiders zich 's nachts naar het bedrijf zullen begeven en dat één inwoner, niet eens de meest nabije, daar anticipatief al wakker van ligt;

3.4.1.1. Overwegende, wat het door eerste verzoeker aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat wordt vastgesteld dat eerste verzoeker in zijn betoog mede de hinder belicht die zou voortvloeien uit het basisvergunningsbesluit van 1 februari 1994 waarbij een milieuvergunning wordt verleend voor een textielveredelingsbedrijf met een aantal machines, opslag van bepaalde producten en afvalwaterlozing voor een periode tot 1 februari 2014; dat met het thans bestreden besluit enkel worden vergund :

- de uitbreiding van de vergunde activiteiten 's avonds en 's nachts tot een "volcontinu" bedrijf;
- de bijkomende opslag van een reeks chemische stoffen, doch niet van aceton;
- de bijkomende opslag van 250 ton textiel;
- een verpakkingsmachine van 18 kW en een snijmachine van 50 kW;
- een laboratorium voor kwaliteitsonderzoek;

dat, aangezien een schorsing van het bestreden besluit enkel de hinder voortvloeiend uit de exploitatie van de uitgebreide bestanddelen kan voorkomen, in het kader van de onderhavige procedure alleen deze hinder zal worden beoordeeld.

3.4.1.2. Overwegende, wat het vergunde laboratorium voor kwaliteitsonderzoek betreft, dat eerste verzoeker desbetreffend geen specifieke hinder of nadeel aanvoert; dat wat de bijkomende textielopslag betreft, niet valt in te zien welke hinder daaruit voor eerste verzoeker zou kunnen voortvloeien; dat het brandgevaar waarvan verzoeker gewag maakt, hypothetisch lijkt nu de brandweer

een voorwaardelijk gunstig advies voor de inrichting heeft verleend; dat niets er op wijst dat de tussenkomen partij de voorgestelde aanpassingen niet zou uitvoeren; dat, integendeel, uit neergelegde stukken blijkt dat zij reeds een aantal maatregelen desbetreffend heeft genomen; dat blijkens de uitgebrachte adviezen buiten de inrichting zich geen geurhinder voordoet; dat eventuele geur binnen de inrichting niet als een nadeel voor eerste verzoeker kan worden aangemerkt; dat, wat de aangevoerde geluidshinder betreft, uit het verslag van een akoestisch onderzoek, uitgevoerd door de b.v.b.a. ANDANTE in respectievelijk juli en december 2000, blijkt dat er inderdaad aanvankelijk een geluidsprobleem werd veroorzaakt door drie schouwen en dat hetzij andere, hetzij bijkomende geluidsdempers op de schouwen werden voorgesteld; dat alsdan bijkomende maatregelen werden genomen waarna een bijkomend geluidsonderzoek werd uitgevoerd; dat volgens dit onderzoek het specifieke geluid nog slechts 34 d B(A) blijkt te bedragen en geen tonaal karakter meer heeft, terwijl de richtwaarden voor het bedrijf overdag 45 dB(A) en 's avonds en 's nachts 40 dB(A) bedragen; dat in fine van het verslag wordt besloten dat het bedrijf na de saneringsmaatregelen beantwoordt aan de geluidsnormen voor dag, avond en nacht, zodat er op dat vlak geen reden meer bestaat om de activiteiten 's avonds en 's nachts te vermijden; dat dit verslag in acht genomen, alsmede het niet betwist gegeven dat de volcontinue uitbreiding van het bedrijf met het daarmee samenhangend vijf-ploegenstelsel tot gevolg heeft dat slechts zes personen per ploeg werken alsook het feit dat de aan- en afvoer van goederen uitsluitend gebeurt binnen de reeds bestaande werkuren, eerste verzoeker niet aannemelijk maakt dat de vergunde uitbreiding hem een ernstig nadeel op het vlak van geluidshinder zal teweegbrengen; dat de bewering van eerste verzoeker dat hij "door de aanhoudende geluidshinder zwaar ziek is geworden" niet wordt gestaafd en dat overigens hij daarmee niet aantoont dat na de aanpassingswerken er nog ernstige geluidshinder zou zijn; dat de beweerdte aantasting van het residentieel karakter van verzoekers omgeving niet overtuigt, daar verzoekers woning is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van een industriegebied; dat bovendien dergelijk nadeel bezwaarlijk kan voortvloeien uit de vergunde uitbreiding op zich;

3.4.2. Overwegende, wat de tweede verzoekende partij betreft, dat zij als gemeente zich niet kan beroepen op de hinder die haar inwoners eventueel zouden kunnen ondervinden van de tenuitvoerlegging van het bestreden vergunningsbesluit; dat de tweede verzoekende partij niet aantoont dat door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning zij ernstig zou worden gehinderd in de uitoefening van haar taken; dat de verwijzing naar belangrijke risico's op zware ongevallen louter

hypothetisch is nu de brandweer van de tweede verzoekende partij zelf een voorwaardelijk gunstig advies heeft gegeven voor de uitbating van de inrichting;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing te verwerpen, zonder dat de door de tussenkomende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de vordering moet worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de b.v.b.a. LAMPE FINISHING wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 123,95 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig juni tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.